

252

250

256

246

261

241

301

201

351

151

Ende

Anfang

inquam bona et optima, quae in foecundissimo illo sinu tuo
ex arca paterni cordis coeleste granum suscipiens tantas ex
superno semine martyrum segetes protulisti, et nihilominus ex
omni reliquo fidelium genere fructum fertilis glebae tricesimum
et sexagesimum et centesimum super omnem terram multi-
pliciter procreasti. Unde et de magna multitudine dulcedinis
tuae satiati et opulentissime saginati memoriam abundantiae,
suavitatis tuae ubique eructant, qui te viderunt, et usque ad
extremum terrae magnificentiam gloriae tuae loquuntur eis,
qui non viderunt, et enarrant mirabilia, quae in te sunt.
Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei. Sed jam ex his, quibus
affluis, laetitiis, nos quoque gustaturi ab occidente advenimus,
et ecce in aspectu tuo liquefactae sunt animae nostrae ex
redundantia tuae dulcedinis. Oratione igitur finita reascendi-
mus asinos prae gaudio oculos plenos lachrymis habentes et
maxillas madentes. Sacerdotes ergo et religiosi simul adunati
incepérunt cantare: Te Deum laudamus etc., submissa tamen
et humili voce, ne ductores nostros offenderemus, quibus
jubilus noster altus et manifestus forte displicuisse. Altis
ergo vocibus mentis cantavimus, quia ingens altum et mag-
num erat gaudium, quo exultavimus, nullis vocibus exterioribus
explicabile. Hoc enim gaudium non ex passione erat, sed ex
ratione, non ex praesentia rei concupiscibilis, sed rei ex
charitate diligibilis: non erat gaudium dissolutionem faciens,
sed maturitatem inducens, non excitat risum, sed movet ad
singulum: non dissolvit corpus, sed concutit artus: non
(92 A) dilatat os ad ridendum, sed constringit vultum ad
flendum: non movet ad loquendum, sed ad silendum; non
prodit in publicum, sed retrahit in angulum: non facit clamare,
sed spiritu orare et psallere. Cum illo ergo ineffabili et dulci
gaudio venimus super agrum fullonis, in quo stetit Rapsaces
blasphemans Deum contra eos, qui stabant in muris Jerusa-
lem, ut habetur 4. Regum. 18. et Esai. 36. In hoc agro juxta
castrum, quod ibi est per Soldanum constructum, descendimus
de asinis, eosque asinariis designavimus, et sumptis nostris
sacculis bini et bini ordinate contra portam mercatorum vel
piscium processimus, cum silentio et devotione junctis manibus
ante pectora. Quidam autem de peregrinis ex devotione,

